

Matrimandir är Aurovilles hjärta. Det är den perfekta platsen för meditation.

AUROVILLE

En hållbar stad för alla människor som vill leva i harmoni med varandra och sträva efter mänsklig enhet. Så beskrivs Auroville – ett 40-årigt socialt experiment i östra Indien. Svenska Charlotte Byström har bott där sedan starten. TEXT & FOTO **EMIL SERCEL**

Sunbliss Café är den självklara platsen för söndagshänget. Här serveras ekologisk mat och "the aurovillians" möts upp för att hänga tillsammans.

DE FLESTA SOM KOMMER TILL INDIEN söker efter något: den perfekta stranden, fullständig upplysning eller kulturell skönhet. Mitt mål är inställt på Auroville. Efter att ha firat den hinduiska festivalen Diwali i den brokiga och högljudda staden Trichy i Tamil Nadu letar jag mig med buss och tåg upp längs kusten innan en ryckig taxiresa i en gammal "Ambassador" tar mig fram till lugnet i Auroville. Folksamlingar, bilköer, asfalt och stadsliv byts mot stora gröna områden med ringlande röda jordvägar och tystnad.

Auroville är utspritt över ett stort grönområde. De små byarna inom Auroville har namn som Celebration, Revelation, Existence och Progress. Strävan efter utveckling och gemenskap är tydlig överallt. Auroville har växt fram under de senaste 40 åren. Svenska Charlotte Byström, eller Shyama som hon heter sedan lång tid tillbaka, var med från början.

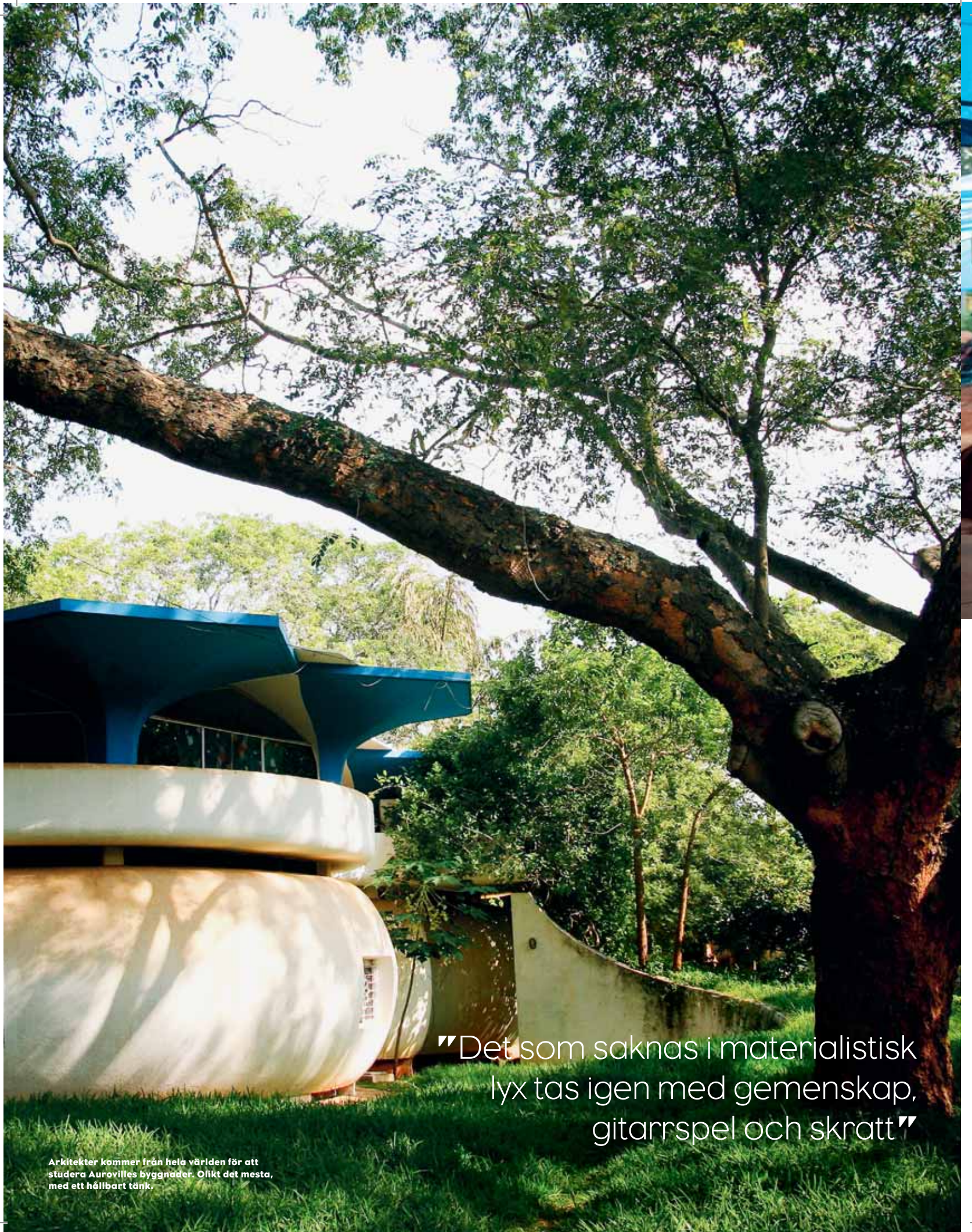
– Vi var unga pionjärer som hade funnit mening. Jag och min tyske partner flyttade hit redan 1965, alltså tre år innan Auroville formellt invigdes.

Det började i landet lagom. Shyama är uppvuxen i Drottningholm men fick snabbt nog av Sverige, och efter att ha bott i både USA och Uganda sökte hon sig till Indiens östkust. Shyama kom till Pondicherry. Här fanns ett ashram (hinduiskt kloster) som var grundat av den andlige ledaren Sri Aurobindo. Auroville har fått sitt namn efter honom.

– Vi började bygga staden. Mer folk kom och vi blev en mix av lokala bybor och folk från flera olika länder. Vi hade ingen elektricitet, det fanns ingen mat, inga vägar. Vi började från grunden med att borra brunnar och leda vatten för att kunna odla upp marken. Vi var unga, fulla av hopp och övertygade om att detta skulle skapa verklig förändring.

Drygt 40 år senare är Auroville en stad som inte liknar något annat. Nu handlar mycket om hållbar utveckling, både social och miljömässig.

JAC RESER TILL SADHANA FOREST, ett trädplanteringsprojekt som drivs inom Auroville. De gillar inte skyltar. Efter ett antal felkörningar med min hyrda moped hittar jag rätt. Jag tror länge det är fel väg när vägen går över något som närmast liknar en stig. Mitt ute i ingenstans ligger denna permakulturburby i miniformat. Paret Yorit och Aviram från Israel har hittills planterat 17 000 nya träd. Volontärer ser till att arbetet fortskrider. Här är det "minimal impact" som gäller: solpaneler på taket, minimalt med vattenkonsumtion och allt återvinns. Volontärerna bor i enkla hyddor. Det som saknas i materialistisk lyx tas igen med gemenskap, gitarrspel och skratt. Jag bjuds in till lunch och blir ansvarig för att göra naan-bröd.

”Det som saknas i materialistisk lyx tas igen med gemenskap, gitarrspel och skratt”

Arkitekter kommer från hela världen för att studera Aurovilles byggnader. Olikt det mesta, med ett hållbart tänk.

Volontärer pressar samman "lerstenar" som sedan torkas och används istället för tegelstenar vid husbyggen. De kräver bara en bråkdel av den energi som en vanlig tegelsten slukar.

Ekologiska odlingar omger byn som för 40 år sedan var städplandskap.

Shyama har varit här sedan 1963.

Det blir gott. Innan de erbjuder mig en volontärplats där jag står och planterar träd dagarna i ända så smyger jag iväg till min moped.

Jag tillbringar de närmsta dagarna med att besöka medicinska trädgårdar, ekologiska odlingar, yogaklasser och daghem. Projektet Village Action jobbar med 50 byar omkring Auroville. Där arbetar man med att få in ekologiska processer i jordbruket, med sjukvård och tandvård, och de arbetar aktivt för att bryta kastsystemet på landsbygden. Dessutom stärker de kvinnors roll i samhället, bland annat genom att få dem att kandidera till att bli lokala politiker.

TILL SIST LANDAR JAG ÅTERIGEN i Shyamas trädgårdsmöbler. Med en kopp te i handen och en klok gammal kvinna framför mig sitter jag med ett nyfiket leende. Hon skrattar när jag berättar om mina upplevelser och äventyr i byn och jag känner mig som en liten pojke på tivoli.

– Jag förstår dig. Detta är min själ, min familj. Här finns två ovärderliga saker för att skapa verklig förändring: tid och frihet.

Jag lämnar Auroville dagen efter. Jag beger mig återigen ut i det verkliga Indien. Efter ett tag hör jag taxibilarna tuta. Folkmassorna kommer tillbaka. Korna strövar fritt i staden. Tempot ökar och pulsen likaså. Lukterna och smakerna slås om uppmärksamheten. Detta sökande är över. Nya sökanden tar vid. Det kanske är dags att leta upp den där öde stranden på västkusten? 📍

